

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Telephone: CHelsea 3-1242

Registered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

o. 61. — Štev. 61.

NEW YORK, THURSDAY, MARCH 27, 1941—ČETRTEK, 27. MARCA, 1941

Volume XLIX. — Letnik XLIX.

ZA NEKAJ VEČ KOT
2c NA DAN DOBIVATE
"GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izveniš seboj,
nedelj in praznikov).
:: Citajte, kar Vas zanima ::

KNEZ PAVLE ODSTOPIL

Vlado nastopil mladi kralj Peter II.

GEN. SIMON VIČ MINISTR. PREDSEDNIK
PODPREDSEDNIK DRŽAVE JE VL. MAČEK
BUDISAVLJEVIČ NOTRANJI MINISTER

Baje trije Slovenci v kabinetu

KNEZ PAVLE BAJE ZAPUSTIL DEŽELO ...

CVETKOVIČ, PRAVIJO DA JE ARETIRAN

Upornost se širi

Danes zjutraj je jugoslovanska vlada odstopila in vlado je prevzel 17 let stari kralj Peter II.

Dragiša Cvetković je s celim svojim kabinetom odstopil, ko je pričel narod glasno protestirati proti pogodbi z Nemčijo in so se ljudske množice pričele preteče valiti proti Beogradu in drugim mestom.

Radijsko poročilo, ki ga je prestregla newyorška radio postaja NBC, pravi, da je bil Cvetković aretiran.

Mladi kralj, ki bi imel zasesti jugoslovanski prestol 6. septembra, ko bi dopolnil svoje 18. leto, je takoj prevzel vlado ter je na narod izdal naslednji oklic:

"Srbi, Hrvatje in Slovenci! V tem trenutku, ki je tako težaven za naš narod, sem se odločil vzeti kraljevo oblast v svoje roke.

"Člani regentskega sveta so priznali pravilnost vzroka za moj čin in so po svoji lastni volji odstopili.

"Moja zvesta armada in mornarica sta se mi ponudili na razpolago ter ste pripravljeni izvršiti moja povelja.

"Pozivljam vse Srbe, Hrvatje in Slovence, da se zgrnejo okoli prastarega.

"Pod obstoječimi težavnimi okoliščinami je to najboljša pot za vzdržanje notranjega reda in vnanjega mira.

"Generalu Dušanu Simonoviću sem poveril nalogo za sestavo nove vlade.

"V zaupanju v Boga in v bodočnost Jugoslavije pozivljam vse državljane in vse oblasti v deželi, da izpolnijo svoje dolžnosti do kralja in domovine.

Peter II."

Ko je šel srbski patriarh proti katedrali, ga je množica burno pozdravljala, nakar je patriarh izdal oklice, ki pravi: "Narod, stoj ob strani svojega kralja. Naša cerkev je ob vaši strani, kot je bila vedno."

General Dušan Simonović je ministrski predsednik in pravi diktator Jugoslavije.

Rezervni častniki so bili poklicani k svojim polkom. Mobilizacija armade je v polnem teku.

Cvetković in drugi ministri, ki so ali podpisali pogodbo z Nemčijo, ali pa jo podpirali, so bili aretirani, ali pa so pobegnili iz dežele.

Knez Pavle je s svojo soprogom kneeginjo Olgo zapustil Jugoslavijo.

Beograjska radio postaja je pozvala narod, da se s trne okoli svojega kralja.

Angleški ministri predsednik Churchill je v poslanski zbornici naznanil politični preobrat v Jugoslaviji ter je rekel, da bo Jugoslavija dobila vso pomoč Anglije in Združenih držav.

V vladi generala Simonovića je svoje staro mesto kot ministrski podpredsed obdržal dr. Vladko Maček. Notranji minister je Budisavljevič.

Armada, ki šteje 1.500.000 vojakov, je pripravljena braniti deželo proti vsakemu sovražniku in v tem slučaju proti Nemčiji. Ravno tako je zvesta kralju vojna mornarica in čaka njegovega povelja.

Uradna časnikarska agentura "Avala" pravi, da je veliki preobrat in preemba vlade popolnoma notranja zadeva Jugoslavije in da nima nikake zveze z vnanjo politiko dežele.

Governor James mobiliziral državno policijo za Bethlehem

Piketi so zastražili pet milj dolgo tovarno v Bethlehem, Pa. — Policija se poslužuje proti štrajkarjem plinskih bomb. — Vse kaže, da se bo stavka pri Bethlehem Steel še razširila. — Izgredi v Utici.

Stavka pri Bethlehem Steel Corporation v Bethlehem, Pa., je v polnem razmahu. S tem seveda ni rečeno, da so vsi delavci zastražili, jasno je pa, da stavkujoči delavci obvladujejo položaj. Vsak avtomobil, ki skuša pripeljati njihove delavljne tovarne v tovarno, stavarji ustavijo in a ne pušče naprej. Če ni drugače, ga tudi prevrnejo.

Governor države Pennsylvanije je poslal 125 mož državne policije pred tovarno. To je prvi oddelek, kateremu bodo v kratkem še drugi sledili.

Tovarna v Bethlehem, Pa., je dolga pet milj. Zaenkrat je namen piketov močno zastražiti vse vhode, kar pa seveda ni lahka naloga.

Med policijo, ki se poslužuje plinskih bomb, in štrajkarji se je završilo že več resnih spopadov. Najmanj štiri osebe so bile ranjene. Nekaj plinskih bomb so štrajkarji prestregli in jih vrgli nazaj na policiste.

Državna policija je stopila v akcijo, ko so začeli stavarji prevračati vse avtomobile, ki so se približali tovarni. Več avtomobilov so vrgli po strmim nasipu, da so se popolnoma razbili.

Governor James je mobiliziral državno policijo na brzoprijemni poziv šerifa Nickla, ki je

kralja Aleksandra.

Po mnenju tujih opazovalcev se bo vstaja pričela v osrednji Srbiji in Črnigori.

V Zagrebu, Sarajevu in po drugih mestih dijaki demonstrirajo proti vladi in pozivajo narod na odpor proti Nemčiji.

V Beogradu so se vseučilišniki in gimnazijski dijaki zbrali pred angleškim in ruskim poslanstvom ter kričali: "Živela Anglija!" in "Živela sovjetska Rusija!"

Mnogo vodilnih politikov je bilo aretiranih, med njimi tudi Branko Čubrilo, odstopivši ministar.

Jeza naroda pa se pri vsem tem ne obrača preveč proti knezu Pavlu, češ, da je večinom živel daleč od svoje domovine. Vzgojen je bil namreč v Angliji, kjer je dovršil Oxfordsko vseučilišče. Narod priznava, da je s tem, da je privolil v pogodbo z Nemčijo, napravil največjo napako v svojem življenju, toda pravi: "Pa knez Pavle je vendar Karadžević."

O kralju Petru pa pravijo: "To je sin svojega očeta!" In oči celega naroda so obrnjene vanj.

izjavil, da ne more kontrolirati položaja s svojimi 25 pomožnimi šerifi in 60 mestnimi policisti.

Governor James je tudi brzojavil v Washington nedavno ustanovljenemu odboru, naj stori vse, kar je v njegovi moči, da prepreči nevarnost resne vstaje in zakasnitev v naročju za narodni obrambni program.

Stavka je izbruhnila, ker je skušala neodvisna delavska organizacija, znana pod imenom "Employees Representation Plan," razpisati volitve za kolektivna pozajanja. National Labor Relations Board je nedavno odredil tej "neodvisni" delavski organizaciji pravico poslovanja, češ, da je pod vplivom kompanije. Organizacija se je proti tej odločitvi pritožila, toda pritožba v višjih instancah še ni prišla na vrsto.

Bethlehem Steel Corporation ima v svoji tovarni v Bethlehem, Pa., zaposlenih približno 21 tisoč delavcev. Osem tisoč jih običajno dela po dnevi. Po zatrdilu unijskih voditeljev jih je bilo včeraj v tovarni le nekaj sto.

Krvavi izgredi

Stavki pri International Harvester Company v Chicagu so dale povod zahteve CIO Farm Equipment Workers odbora. Odbor je zahteval odpravo akordnega dela, zvišanje plač in priznanje uniije. Ko je začela tovarna v ponedeljek zopet obratovati, so napovedali štrajkarji "masno mobilizacijo." Več tisoč se jih je zbralo pred tovarno, ki so branili delavoljnimi članom Američke delavske federacije vstop. Završilo se je več krvavih spopadov med CIO štrajkarji in člani Federacije. Policija jih je precejšnje število aretirala.

TUDI SENAT JE GLASOVAL ZA 7 MILJARD

Proti predlogi, ki jo je poslanska zbornica že prejšnji teden odobrila, je glasovalo samo deset senatorjev.

Po dve uri trajajoči debati je ameriški senat odobril predlogo, naj se dovoli za armado sedem tisoč milijonov dolarjev.

Nasprotniki predloge s o predlagali nekaj amandmentov, ki so bili pa vsi zavrnjeni.

Z predlogo, ki je bila prejšnji teden že sprejeta v poslanski zbornici, je glasovalo 67 senatorjev, proti nji pa devet.

Predlogo so z letalom poslali v podpis predsedniku Rooseveltu, ki se mudi na Jugu na

ni Federacije. Policija jih je precejšnje število aretirala.

Družba zatrjuje, da se je vrnilo na delo 3800 delavcev, do čim pravijo unijski uradniki, da jih ne dela več kot 600. V normalnih razmerah je zaposlenih pri International Harvester Company 5340 delavcev.

Stavka v Utici, N. Y.

V mestu Utica, N. Y., so se završili resni izgredi, ko je skušalo neka delavoljnih delavcev prebiti piketski kordon pri Mohawk Cotton Mills. Policija je posegla vmes in kmalu napravila mir. Resno poškodovan ni bil nihče.

Stavko so proglasili Textile Workers of America (CIO). Kompanija ima zaposlenih dva tisoč delavcev. Po zatrdilu unijskih uradnikov je stavka stoodstotna.

Potvorjene glasovnice

Strokovnjaki, ki jih je najela Allis Chalmers Manufacturing Co., so izjavili pred državno oblastjo za delavske odnose, da je bilo najmanj štiri deset odstotkov glasovnic, oddanih 21. januarja za štrajk, ponarejenih.

Istočasno je vložila družba tožbo proti United Automobile Workers, češ, da so bile volitve protipostavne.

Allis Chalmers ima za 45 milijonov dolarjev vojnih naročil.

Premogarji prete s stavko

Nesporazum med United Mine Workers in lastniki premogovnikov v Alabami glede sklenitve začasnih pogodb, bo najbrž dal povod stavki, ki bo izbruhnila dne 1. aprila. Premogovniki v državi Alabami oskrbujejo s premogom vso alabamsko industrijo železa in jekla. V njih je zaposlenih v normalnih razmerah 20 tisoč premogarjev.

Anglija z največjo naglico pošilja na Grško velike zaloge vojnega materijala, ker je vsak čas pričakovati, da nemška armada iz Bolgarske vdari na Grško na svoji poti proti Solunu. Na zemljevidu kaže št. 1. pristanišče Pirej, kjer se izkrujejo angleške armade;

št. 2 je črta, ki pelje od Volosa ob Egejskem morju do Krfa na Jadranu; št. 3 in 4 so kraji, kjer grška armada čaka na nemški naval. Št. 5 označuje Istanbul ob Bosporu, št. 6 pa Tepeleni, ki so ga Grki prejšnji teden zavzeli.

Jugoslovanski narod ni podpisal

Ameriško časopisje je včeraj z debelimi črkami objavilo: "Jugoslavija je podpisala z ošišcem pogodbo!" "Jugoslavlani so se uklonili Hitlerjevemu pritisku." "Jugoslavija ni sledila vzgladu junaške Grške!"

Taki in slični naslovi imajo prizvok očitanja in zaničevanja. Ugotoviti je pa treba jasno in čisto resnico: da namreč jugoslovanski narod ni sklenil z ošišcem nikake pogodbe; da se Jugoslavlani, zavedajoč se poštenosti in pravice, ne uklonijo ne nebu, ne peklu, ne Hitlerju, ne Mussoliniju; da mogoče ni več daleč čas, ko se bo jugoslovanski narod boril ramo ob ramo Angležev, Grkov in vseh tistih, ki jim narakuje zdrava pamet, da se edinole s temeljitim uničenjem totalitarnih sil obeta svetu lepša bodočnost.

Pogodbe s Hitlerjem, naj bo že kakršnakoli, ni podpisal jugoslovanski narod. Niti jugoslovanska vlada je ni podpisala, pač sta jo pa podpisala le dva ministra po naročilu takomimovanega kronskega sveta.

Ko je začel Hitler po podjarmljenju Madžarske in Rumunske prodirati dalje na Balkan, ko je klecnila pred njim tudi Bolgarska, je bilo Jugoslovanom odprtih le dveje poti: skleniti s Hitlerjem zvezo ali se mu pa zopetstaviti: ne oziraje se na njegovo uničevalno silo in moč.

Izza obstoja mlade države je vladalo med jugoslovansko vlado—pa naj je bila taka ali taka—ter med jugoslovanskim narodom precejšnje nasprotje.

Jugoslovanska vlada ni nikdar zadovoljila vseh delov jugoslovanskega naroda.

Če so bili z vlado Srbi zadovoljni, so bili Hrvatje proti nji, če so se Hrvatje in Slovenci strinjali z njo, so jo Srbi gledali po strani. Ta nasprotnost pa niso bila urodnega pomena in bi se jih dalo z dobro voljo premestiti.

Ko je pa začel Hitler izvajati pritisk na Jugoslavijo, je nastal med jugoslovanskim narodom in jugoslovansko vlado nepremostljiv razkol.

Ves narod se je dvignil in odločno povedal, da noče imeti s Hitlerjem nobene pogodbe in noče izpolniti nobene njegove zahteve.

Beograd je bil preplavljen s protestnimi brzojavkami, v demonstracijah in izgredih je dajal narod duška svojemu ogorčenju.

Ko je hotel v nedeljo odpeljati vlak z beograjske postaje na Dunaj zastopnike vlade, da se poklonijo Hitlerju, je razburjena ljudska množica vlak zadržala.

Vlada je odstavila štiri najboljše generale, boječ se, da bodo na svojo pest in odgovornost odvedli armado na mejo. Ministrum, ki so v znamenje protesta resignirali, ni bilo mogoče dobiti namestnikov.

Mogočna Sokolska organizacija se je prvič izza svojega obstoja uprla vladi in bo hodila svojo lastno pot.

Slovenski kmetje, hrvatski seljaki, črnogorski gorjani, junaški Bošnjaki in Hercegovci, borbe in krvavitev vajeni Srbi—vsa ta sila—torej ves jugoslovanski narod, je strujen v sklope: Raje v smrt nego v suženjstvo!

Markovičev in Cvetkovićev ime na nji je pa brez pomena, kajti sleherni ve, najbolj pa Hitler, da za njunim imenom ni niti sence jugoslovanskega naroda.

Marković in Cvetković sta slična enodnevnca. Danes sta, jutri ni pojutirnjem jih pa ne bo več.

Odpor Jugoslovanov proti nasilju in vsem poskusom za suženjstva bo pa večni.

Papirna pogodba ne bo odprla Hitlerju poti v Jugoslavijo. Priporiti si jo bo moral z neizmernimi žrtvami.

Mogoče je večna Previdnost določila naš Jugoslaviji vlogo, da zada hitlerski pošasti odločilen in smrten udarec.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation).
Frank Sakser, President; J. Lupsha, Sec. — Place of business of the
corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

48th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list na Ameriko in Kanado \$6.—; na pol leta \$3.—;
za četrt leta \$1.50.— Za New York na celo leto \$7.—; na pol leta \$3.50.
Za inozemstvo za celo leto \$7.—; na pol leta \$3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 1-1242

**VEČ ŽIVEŽA ZA AMERIŠKO
PREBIVALSTVO**

Soglasno z "lend-lease" postavlo imajo Združene države
natančne načrte, kako bodo pomagale Angliji in drugim prija-
teljskim vojskujočim se državam ne samo z orožjem in muni-
cijjo, pač pa tudi z živežem.

Baš to dejstvo bo pa najbrž dovedlo do razširjenja ozi-
roma povečanja ameriškega poljedelstva.

Angleži so baje namignili, da bi imeli najraje koncentri-
rana živila, kot naprimer kondenzirano mleko, sir, maslo, jaj-
ca, suho sadje, sadne soke, prekajeno svinjino, svinjsko mast in
želiščne masti. Ker manjka Angliji ladij za prevoz, se mora
potemtakem zadovoljiti z živili, ki zavzemajo najmanj pro-
stora.

Ameriki bo vsled tega težko oddati preobilico bombaža,
pšenice, kornuze in svežega sadja.

Z izjemo svinjske masti, nekaterih želiščnih masloč in
suhega sadja, ni v Ameriki nobene preobilice pridelkov oziro-
ma izdelkov, ki bi jih Angleži hoteli.

Ameriški poljedelski departament celo zatrjuje, da bi
zmanjšalo za domačo porabo mlečnih izdelkov, kuretnine,
sadja in sočivja, če bi Amerikanci pojedli toliko kot bi mo-
rali jesti. Teh živil le zato preostaja, ker gotove plasti a-
meriškega naroda ne zaslužijo toliko, da bi si jih lahko na-
bavili.

V namenu, da izboljša prehrano najnižjih plasti pre-
bivalstva, je dala vlada razdeliti potom posebnih agentur,
življskih kart in šolskih obedov za 200 milijonov dolarjev
živl na leto.

Ako bi poslali v Anglijo velike količine mlečnih izdel-
kov, kuretnine in mesa, bi Amerikancem ostalo le malo teh
živil.

Milo Perkins, voditelj uprave tržne preobilice, pravi,
da je za čvrsto zdravje naroda treba preskrbeti najnižje slo-
je prebivalstva z živili, vsebujočimi dosti vitaminov.

— Če hočemo zvedeti, kako velike važnosti je to, —
pravi Milo Perkins, — nam je treba samo vprašati krajevne
naborne odbore, čemu je bilo toliko mladih ljudi zvrženih
kot nesposobnih za vojaško službo. Mnogo teh mladeničev ni
imelo na dan niti enega poštenega obeda. Nekaj senčev po
pet centov je bila največkrat njihova dnevna prehrana. Ker
niso imeli dovolj sredstev za izdatno kosilo ali večerjo, niso
telesno zmogli stopiti na branik domovine.

Vojakov obed stane najmanj petnajst centov. V na-
drobni prodaji bi bil znatno bolj poceni, ker kupuje v ogrom-
nih množinah.

Če bi imeli civilni ljudje najnižjih plasti naroda le
napol tako obilno in izdatno hrano, kot jo imajo ameriški vo-
jaki in mornarji, bi bil problem preobilice v ameriškem po-
ljedelstvu rešen preko noči. Ameriško poljedelstvo bi mora-
lo takoj producirati več mlečnih izdelkov, kuretnine, mesa, sa-
dja in sočivja.

Če bi dana Amerika še več živil revežem, Angliji in prija-
teljskim deželam, bi se živila nedvomno podražila.

Lani so znašali dohodki ameriških mekarov 1500 mijo-
nov dolarjev. Še nikdar prej v zgodovini niso izdelale mlečnih
izdelkov kakor lani. Število molznih krav se je povečalo za pol
milijona. Število farm je največje iz leta 1935.

Kokošjere, ki je prinesla lani farmerjem skoro 800 mili-
onov dolarjev dohodkov, je bilo razmeroma lahko povečati.
Perotinarji bodo dali že letošnjo pomlad zvaliti znatno več
piščancev.

S produkcijo mesa pa ne gre tako naglo. Lani, naprimer
je znašala produkcija svinjine celih deset odstotkov manj nego
leta 1939. Letos obeta biti še manjša, vsled česar je poljedel-
ski departament priporočil farmerjem posvetiti več pažnje
svinjerji.

Angleži ne bodo potrebovali prav dosti ameriške pšenice,
ker ima Kanada pšenice in drugega žita v izobilju. Istotako tudi
sadja. Pozneje bodo nedvomno potrebovali dosti tobaka, ki je
za vojaštvo velike važnosti.

Proti koncu vojne bo inozemstvo rabilo dosti več ameri-
ških poljskih pridelkov kot jih potrebuje sedaj.

Združene države bodo morale poslati ogromne množine
živil preko Atlantika, da preprečijo lakoto v Evropi.

**Razširjenje vojaške
službe v Angliji**

Vlada je odredila, da se mo-
rajo dne 12. aprila registrira-
ti vsi moški stari 37 let. V od-
redbi je pa rečeno, da ne bodo
policanci pod zastavo, pač bo-
do pa prideleni policiji, o-
gnejgaškim rezervam ter sa-
nitejski službi.

Rojake prosimo, k o
posljuje za naročnino,
da se poslužujejo —
UNITED STATES
oziroma
CANADIAN
POSTAL MONEY
ORDER,
ako je vam le priročno

Newyorški odmevi

FRANK KERŽE

Sem dolgo upal

in se bal ...

Prešeren.

Ko boste to brali, je že pod-
pisana neke vrste pogodba
med Nemčijo in Jugoslavijo.
Kakšna je ta pogodba, ni v tem
trenutku važno. Bi strahote
je žvižgal nad Jugoslavijo sko-
zi dve leti. Zdaj je pal in uda-
ril. Naj pade še tako in po-
vzroči še take rane — eno je
gotovo: dokler je telo pri živ-
ljenju, se lahko vse pozdravi in
popravi. Kadar je šet čevljev
pod važami, ie za vse prekasno.

Upal sem ves ta čas, da bo
mogoče Jugoslaviji prizaneše-
no novo svetovno gorje. Raču-
nal sem, da je na severu Šved-
ska, na zapadu Švica, na jugu
pa bi ostala Jugoslavija. In
mogoče bi se bilo tudi tako
zgodilo, da ni Italija zablodila
v vojno z Grki, katera tako
bridko tepe Lahe. Ko se je
zgodilo to, sem izgubil upanje,
da bi bilo Jugoslaviji prizane-
šeno. Zakaj zmagje Grkov so
povzročile nemško okupacijo
Bolgarije, če bi pa bila Italija
zmagovala, bi bil Sohm in vsi
tisti kraji že davno v italijan-
skih rokah. In to bi bilo po
mojem mnenju še slabše, ka-
kor je zdaj.

Zadnjih par mesecev je bila
Jugoslavija dan za dnem na
prvi strani svetovnega časo-
pisa. V strašnih razmerah je
iskala svoje rešitve od vseh
strani. Bilo je dosti dobrih
besed še več nasvetov, z dru-
ginji besedami: polno blažnje
sape brez vsakega jedra. Za-
kaj če imaš na svojih mejah par
milijonov do zob oborožene ar-
made, ni drugega sredstva, ka-
kor da postaviš nasproti vsaj
enako armado. Gotovo je eno:
če bi bilo na mejah Jugosla-
vije toliko vojaštva, kolikor je
bilo več ali manj praznih be-
sed, bi bila danes druga pe-
sem.

Ko je moje upanje splavalo
po vodi, da ostane Jugoslaviji
prizanešeno, se me je prišla
bojzati. Če se Jugoslavija
upre s svojo dobro, a daleč pre-
majhno armado — kakšne bo-
do posledice? Z znanjem
sem čital številne članke in na-
svete, brzojavke in navodila;
ne dajte se, udarite! In pri-
šel mi je na misel tisti vaski
čevljarček, ki je pri vsakem
fantovskem pretepu bežal na
podstrepje in opazoval, kako
padajo koli in pesti. Če je na-
ša vas zmagala, je prišel kaj
kmalu na vas, popravit klobuk,
premeril z očmi zdrave in ran-
njene, ter pristavil: pa smo jih.
Kadar je bila pa vas tepena,
ga ni bilo po tri dni na izpre-
gled.

Boj je recimo pameten, kadar
si stoje nasproti kolikor mo-
goče enake armade. Boj je
obupen, kadar je močnejši na-
sprotnik. Boj je pa tudi nen-
men. Če vidiš, da nimas niti
enega žarka upanja na zmago.
In tak boj bi bil, da je šla
Jugoslavija proti Nemcem.
Nemčija ima jako ugoden te-
ren. Jugoslavija pa je kakor
široko odprta dvoriščna vrata.
Računam, da bi bila Slovenija
in Hrvaška s Slovenijo v teku
dveh dni v nemških rokah.
Nižje po Balkanu bi šlo sicer
težje, ampak ne dosti.

Kaj se to pravi? Da bi bila
vsa industrija in najlepša ter
najboljša žitna polja v rokah
zmagovalcev. Naša mesta, ka-
tera je ljudstvo gradilo in po-
pravljalo s tolikimi žrtvami, bi
bila razdejana. In naš narod?
Že leta pred vojno sem za-
sledil, kako Nemčija gradi svoj
most do Adrije preko sloven-
ske zemlje. Spominjam se po-
topisa nekega uglednega Nema-
ca. Vso Jugoslavijo je opisal,
samo Slovenije ne. Mislim, da
menda tako: ta spada itak
nam in je naša.

Druge je bilo, ko so Nemci
v mirnem času začeli pokupo-
vati posestvo za posestvom po

slovenskih krajih, zlasti ob
progi žužne železnice. Šlo je
tako daleč, da je morala vlada
poseči vmes in prepovedati ta-
ke kupčije.

Ves čas sem bil, kakor člo-
vek, ki pričakuje krize. Za-
sledoval sem ves razvoj in mi-
slil eno: da imamo narod do-
ma, ki bo v odločilnem trenu-
tu storil to, kar je sploh mo-
goče: najboljšje pogoje. In da-
nes, ko je to doseženo, mi je
ložje pri sreč, zakaj ostal je
poškodovan. Torej je upanje
narod živ, mesta in polja ne-
za vse, če danes ne, pa jutri.

In ne samo to. Boj, katera-
ga je vodila Jugoslavija zad-
njih par mesecev za svoje ži-
vljenje, za svoj obstanek, je bil
največji, kar jih pomni zgodo-
vina. Nikjer ne najdem, da bi
se taka majhna skupina, kakor
je Jugoslavija, profilirala tako
silni moči, kakor je Nemčija.
Da ni bil boj, ker ni bilo preliva-
nja krvi? Umiranje na vojnih
poljanah je res nekaj grozne-
ga, a še daleč ne tako strašno,
kakor trpljenje živih ljudi v
dnevih obupnega položaja. Da
je ta narod preстал vse to in do-
bil z mogočnim nasprotnikom
pogoje, ki so, če že ne dobri, pa
vsaj častni, je zmagala prve vr-
ste, na katero smemo biti po-
nosni vsi. Zakaj nikdar prej
se ni pokazala duša jugoslo-
vanskega naroda v tako kri-
stalni luči, nikdar ni kak dru-
gi narod govoril, ko je govo-
rila Jugoslavija. Danes nas
pozna ves svet. Svetovni listi
prinašajo drug za drugim član-
ke, polne priznanja Jugoslo-
vanom, ki so združeni storili
vse, kar je bilo v danih raz-
merah sploh mogoče.

Videli smo, kako so padale
male države druga za drugo v
Hitlerjevo naročje. Slovaška,
Ogrska, Danska, Rumunija,
Bolgarija — vse je šlo kakor
volčiki v klavnico. A ko je
prišla na vrsto Jugoslavija, je
bil tak enodušen odpor, da se
ga je videlo, slišalo in čutilo
po vsem svetu. In če misli
Hitler, da je to njegova zma-
ga, potem bi rekel, da se globo-
ko moti. Zakaj ideja svobode
in demokracije ni nikdar gore-
la tako živo pod krovi zadnje
kmečke kočje, kakor za časa
največjega nekrvavega boja
med Hitlerjem in našo nekda-
njo domovino. Ta ideja se bo
morala skriti, pobrana bo iz
javnosti in vsajena v sra, ko-
der bo tlela vse do tedaj, ko bo
ljudstvo spet odprlo okna in
duri, da gre v širni svet poži-
gat nasilja in svetiti vsemu,
kar je dobrega, levega in svo-
bodnega.

Človek nerad posega v zgo-
dovino, katera ti odgovarja
vprašanja tako, kakor jih že-
liš imeti odgovorjene. Zakaj
če bi danes kdo zavpil: tisti, ki
je brez greha, naj vrže prvi ka-
men — bi gotovo ne bilo nobe-
nega kamna. Kar je zadelo Ju-
goslavijo, ni njena krivda. Baš
nasprotno. Poleg Čehoslova-
ške, je bila Jugoslavija vedno
in povsod tam, koder se je de-
lalo za svetovni mir in spora-
zum. Dvomim, če je še katera
druga država na svetu, ki bi
bila v kratkem času po zadnji
vojni toliko zgradila, postavila,
ustanovila, kakor je Jugosla-
vija. Druge povojne države
so imele več ali manj vse pri-
pravljeno in razvito, treba ni
bilo drugega, kakor prepisati
in nadaljevati.

V Jugoslaviji ni bilo nič. Po
veliki večini poljedelska dežela
je morala čakati od leta do le-
ta, kar ji je rodila zemlja. Kar
je bilo bogastva v zemlji, so
brž pokupile angleške in fran-
coske družbe. Za domačina ni
ostalo drugega kakor težko de-
lo in majhna plača. Industrija,
ki daje najhitrejšje in najbolj
zanesljivo bogastvo, ni bila ni-
ti v povojih. Kamor si pogle-
da, povsod je manjkalo.

Z velikim trudom in žrtva-
mi se je zgradilo v dobrih 20.

Ako se nimate Blaznikove Pratičke za
leto 1941, jo lahko dobite pri zastop-
niku "Glas Naroda" v Vaši nase-
lini, ali pa naravnost od Knjižarne
Slovene Publishing Co., 216 W. 18th
Street, New York. — Stane 25 centov.

letih toliko, da se mora čuditi
vsak, kdor pozna to prej in dan-
es. In da bi vse to šlo v teku
nekaj dni samo zato, da bi pro-
izvajali pred svetom gledali-
ška junaštva? In po tolikih
izkušnjah, ki so takorekoč od-
vračaj? Kaj je bilo z združe-
nimi armadami Francije, Ang-
glije, Holandske in Belgije
pred letom dni? V dveh te-
dnih jih ni bilo nikjer več.

In kaj je s Poljsko? Mi, na-
vadni ljudje bi bili rekli: tvoji
zavezniki niso pripravljeni.
Boljše je, da ostaneš živa, če-
tudi podjarmljena, kakor mrt-
va in vničena. Bila bi še ved-
no sila, kakor je ostala sila Ju-
goslavije.

Danes Poljske ni več. Vni-
čena je tako, da resno dvomim,
če bo sploh še kdaj kaka Polj-
ska na svetu.

Država za državo so padle
Hitlerju pod peto, a ni jedna
mu ni govorila, kakor je go-
voril narod jugoslovanski. Po-
vsod se je dobilo dosti izdajal-
cev, še več šlap. Le narod ju-
goslovanski je odgovoril Hit-
lerju, odgovoril tako, da ne
more pozabiti nikdar.

O Hitlerju bi se reklo tako,
kakor o velikem Hanibalu:
zmagati znaš, Hanibal, toda
znage porabiti ne znaš. Zma-
gati znaš, Hitler, toda pridobi-
ti si ljudstva, tega ne znaš.

In kdor ne zna in ne more
tega, je premagan. Zakaj en-
krat bo konec tudi te vojne,
in za njo pride obračun. In
to brez ozira na to, kdo zma-
ga. Zakaj četudi Hitler ob-
drži vse, kar je podjarmil in
pridobil še več, je gotovo eno:
v hiši, koder ni soglasja med

Peter Zgaga

PO OVINKIH

Bože, bože, čemn ljudje tako
okrog stave in tako po ovinkih
govore? Saj moraš biti že kos
modrijana, da izušiš iz be-
sedne navlake željo, zahtevo ali
pravi pomen.

Ali res ne morejo odkrito in
naravnost razodeti, kar jim je
na sren? In v tem se moški po-
polnoma nič ne razlikujemo od
žensk.

Dekle in fant se resno pogo-
varjata. Pa pravi ona: Zaen-
krat se še ne mislim možiti,
toda če se bom kdaj možila, bom
vzela takega, ki je visoke po-
stave, črnih las, zagorelega o-
braza, ki se zna spoštljivo ve-
sti in še precej dobro zasluži.

Fant, ki mu govori te besede,
je visoke postave, črnolas, za-
gorelega obraza, lepega obna-
šanja, je priden in točen pri
delu ter ima že nekaj dolarjev
v banki. Koga drugega misli-
nogo njega? Čemu potemtakem
govori okrog stave in mu eno-
stavno ne reče: — Tebe bi ra-
da, samo če me hočeš.

Ali bi ne bilo to dosti bolj
enostavno, odkrito in prijatel-
sko?

gospodarjem in družino. Ne
more biti ne rada, ne napred-
ka.

Hitler je danes, kako čutilo
Jugoslovani napram njemu in
mora tudi vedeti, kaj more
pričakovati od njih. Kakor
Jugoslovani, tako čutilo do
danes vsi od njega podjarm-
ljeni narodi, toda s to razliko,
da mu niso povedali. Jugoslo-
vanci so bili tisti moške, ki
so mu zalučali v obraz, kaj je
on v njihovih očeh in kaj mi-
slijo o njem.

Dvomim, da bo razumel ta
jezik. Zakaj slava je pijanost,
ki se konča v deliriju. In ka-
ko bo tedaj? Stari Rimljani
so rekli: gorje premaganini.

Danes bi lahko nekoliko obrnili
ta rek in rekli: gorje tistini, ki
zmagujejo danes.

Jeseni si v strahu božjem
s precejšnjimi stroški napre-
dneka? Saj moraš biti že kos
modrijana, da izušiš iz be-
sedne navlake željo, zahtevo ali
pravi pomen.

Pa te obišče rojak, ki ga
od jeseni nisi videl, in začne
govoriti:

— Ja, se že bližamo pomla-
sonce ima že svojo moč. De-
blok sem šel peš, pa me
tako segrelo, da kar lije od r-
ne. Sem že mislil stopiti v
lon za požirek žganja, pa že
nje ni primerno ob takem v-
mestu. Za hip ti požene kri
glavo, in te samo razdraži. I-
vo se le poleti prileže. Ob-
kem času je kozarec vina pr-
dober. Pa kje boš dobil pra-
in zdravo vino, ker je pa i-
vsod sama fabrika. Doma spr-
šana kaplja je nekaj vredn-
Jaz bi ga bil napravil, pa
mam prostora. Tebi je seve-
lažje, ker imaš primerno kle-
Včas si imel zelo dobrega, i-
tudi jeseni, ko sva se zadnj-
videla, ti je prav dobro kaza-
lo. Ja, no, kaj se hoče, jaz sem
pa revež v tem pogledu.

Kaj ti kaže storiti po ter-
dolgem uvodu? I, kaj drugeg-
kot postaviti predenji tisto, ka-
ga je k tebi prignalo.

Bolj pošteno bi pa bilo, če bi
ti kar naravnost povedal: —
Žejen sem, denarja nimam, i-
imaš pa vino. Prinesi ga bokal
bom že pri priložnosti vrnil.

Toda takih besed ni iz n jeho-
vih ust. Vajen je pač govoriti
po ovinkih in okoli stave.

Ko si kdaj koga naposled
prosil, si moral najbrž tole
slišati: — Ja, seveda, z največ-
jim veseljem! Komu pod božjim
soncem bi pa posodil, če bi te-
bi ne? Saj te jaz in vsi pozna-
mo za poštenega človeka. Kaj
pa bo, če si prijatelji ne homo
pomagali. Toda —

Tisti "toda" je pa grm, za
katerim tiči zajec. Kaj sledi
tistemu "toda", ti je menda
znano. Pove ti, da je imel zad-
nje čase strašno velike stroške,
ali da je bil baš pred pol ure
nekdo pri njem, kateremu je
posodil vse, do zadnjega centa,
ali pa pogrunta kakšen drugi
izgovor, saj so izgovori poceni.

Nakratko rečeno: takoj, ko
si zini, bi ti moral reči, da ti
ne da. Čemu tak strašanski o-
vinek? Čemu vzbujaati v člove-
ku upanje in ga naposled raz-
očarati?

No, pa saj ni tako samo v
vsakdanjem življenju, saj je v
politiki ista stvar. Politik bo
najprej počastil domovino, klan-
jal se bo zastavi, poudarjal
junaška dela slavnih predni-
kov, govoril bo o nevarnostih,
ki prete narodu, prav na kon-
cu bo pa prišel s svojo barvo
na dan.

Nedavno sem bral v staro-
krajsem listu poročilo z na-
slovom "Naredba o razdelitvi
jedilnega olja".

Poročilo se začne z beseda-
mi:

— Zaradi prevelike razdeli-
tve olja v državi ter v skladu
s členom 2 uredbe o ureditvi
prodaja blaga ter v zvezi s čle-
nom 9 in 10 o oljenicah in je-
dilnem olju in členu 3 pravil-
nika o združenju prideloval-
cev oljaric, je trgovinski mini-
ster izdal naslednjo naredbo...

Naprej nisem bral, dobro ve-
doč, da je po tem dolgem u-
vodu v desetkrat daljšem po-
ročilu prav proti koncu pove-
dano, da si preprost človek v
Sloveniji ne bo mogel solate z
oljem zabeliti.

Sam Bog ve, zakaj ni to že
takoj v prvi vrsti rečeno?

Za Velikonoč...**DARILNE POŠILJATVE
v JUGOSLAVIJO in ITALIJO**

v DINARJIH:

100 DIN ...	\$ 2.00	1000 DIN.	\$17.50
200 DIN.	\$ 3.95	2000 DIN.	\$34.00
300 DIN.	\$ 5.75	3000 DIN.	\$52.50
400 DIN.	\$ 9.00		

v LIRAH:

50 LIR ...	\$ 2.95	500 LIR ...	\$21.75
100 LIR ...	\$ 4.85	1000 LIR ...	\$43.00
200 LIR ...	\$ 9.20	2000 LIR ...	\$85.00
300 LIR ...	\$13.50		

ZARADI SEDANJEGA POLOŽAJA V EVROPI, pri-
poročamo, da se vse darilne pošiljave pošljejo potom
CABLE ORDER. Na ta način je denar najhitreje
izplačan. — Za Cable Order je treba posebej plačati
\$1.50

Velik razmer v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in
Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo
v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge ev-
ropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
:: : POTNIŠKI ODDELER :: :
216 West 18th Street, New York

POZOR

Po novi ameriški odredbi morajo biti denarne pošiljave
v Jugoslavijo poslane skupno s posebno izjavo, ki jo podpiše pošilja-
telj. Take izjave bomo poslali vsakomur, ki jih bo želel dobiti, v namenu
da pošlje denar v stari kraj. Vsakdo pa more poslati v Jugoslavijo le
\$100.— na mesec, poleg tega pa še \$25.— za vsakega člana pošiljateljve
družine. V nobenem slučaju pa ni dovoljeno poslati eni družini več kot
\$300.— na mesec. V izjavi mora biti povpisano, koliko članov je v druž-
ni onega, ki mu bo poslan denar. Pošiljatelj je treba lastnoročno pod-
pisati izjavo.

Dopisni brez podpisa in osebnosti ne priobčujemo. Dopis na četrtično številko naj bo v našem uradu najkasneje v sredo jutraj.

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopis se nam vedno dobrodošli, ker zanimajo naše čitatelje in se z njimi naši rojaki tako rekoč med seboj pogovarjajo.

NAPREJ ZA NARODNI DOM!

Ker se ni dosedaj še nihče oglasil, smatram za svojo dolžnost nekoliko poročati v listu "Glas Naroda", namreč, da je kruta smrt zopet pobrala eno mlado življenje. Joseph Hiti, šele 23 let star mladenič, se je smrti ponorečil v Columbia Chemical tovarni. Pred petimi meseci je umrl njegov oče, sedaj pa še sin. Pokojni Joe je bil pokopan v ponelejek dne 17. marca na pokopališču sv. Križa. Spadal je k dvema slovenskima društvoma, to je k društvu "Domovina" in k društvu sv. Jožefa KSKJ. Družini Hiti izrekam mojo globoko sožalje.

Sedaj pa hočem nekoliko opisati glede zidave nove dvorane Slov. Samostojnega društva "Domovina". To društvo je bilo ustanovljeno pred nekako 23 leti. Razume se, da tisti čas ni bilo toliko zanimanja za podporni društva, kakor je sedaj, ko skoro vsakdo spada vsaj k dvema podpornima društvoma, ali pa še več. Pred 20 ali več leti je marsikateri rojaka dohitela smrt, ne da bi spadal k kakemu podpornemu društvu in tako je tudi v tej naselbini rojaka dohitela smrt brez heliča v žepu in potem kaj drugega kakor iti od hiše do hiše, da se je od usmiljenih rojakov nabralo toliko, da se je rojaka dostojno spravilo k večnemu počitku.

Da se ta zgodba ne bi ponavljala večkrat, se je ustanovilo Slovensko Samostojno društvo "Domovina" pri katerem za en dolar mesečnih prispevkov je društvo plačevalo pogrebne stroške in bolniško podporo po en dolar na dan za šest mesecev in nato še 50 centov na dan za eno leto. Torej od časa obstoja je društvo naredilo veliko dobrega za barbertonsko naselbino, saj je samo pogrebni strošek in bolniško podporo izplačalo še čez

52.000 dolarjev, zraven pa še druga izplačila v dobrodelne namene in ker se je v naselbini razbila ideja za narodni dom, si je društvo "Domovina" postavilo svojo lastno dvorano ter tako društvo z dvorano postalo središče narodnega življenja v naselbini. Med vsem tem časom se je društvo držalo narodnega izreka "Zrno do zrna pogača, kamen do kamena palača." ter čeravno so bila izplačila ogromna, si je društvo kupilo še dve posesti, kateri sta stali čez 8.000 dolarjev. Ker pa društvena dvorana po 23 letih ne odgovarja sedanjosti, je društvo na svoji letni seji z dvotretinsko večino sprejelo predlog, da se zida nova dvorana, ali dom barbertonske slovenske naselbine. Za to izvoljeni stavlinski odbor je šel takoj na delo in si preskrbel načrte za novo poslopje, katero bo popolnoma moderno, ker stara dvorana ostane taka, kakor je. Novo poslopje bo obsegalo 60 čevljev širine in 124 čevljev dolžine. Spodnji prostori bodo za moderno kegljišče, zgoraj pa velika dvorana z balkonom, moderna kuhinja, klubova soba in soba za seje ter vse druge potrebne prostore.

Vse te načrte se je razložilo članstvu na izredni seji, katere je članstvo z veliko večino sprejelo. Ker pa društvo nima zadosti svojega denarja, da si postavi vse to, zato je odbor priporočal, da bi članstvo posodilo denar. To priporočilo je članstvo tudi z veseljem sprejelo. Ker ima članstvo naložen svoj denar po raznih bankah, katere jim plačujejo zelo malo ali pa nobenih obresti, je društvo "Domovina" sklenilo plačati po 3 odstotke obresti od izposojenega denarja, nakar se je članstvo takoj odzvalo in takoj prvi dan smo dobili obljubljenega čez 5.000 dolarjev posojila.

Zatorej, dragi bratje in sestre, kateri ste se odločili, da ste pripravljeni posoditi še kaj denarja, prosim, da se odzovete kakor nitro vam je mogoče, da nam ne bo treba iskati posojila drugod pod visokimi obrestmi. Ako posodiš društvu "Domovina", boš prihranil več na obrestih, narodu boš pa pokazal svojo narodno dolžnost, da si bomo postavili narodni spomenik tebi in meni v pomot ter zavest, da je slovenski narod eden najboljših in najbolj naprednih narodov v Barbertonu, O.

Z rodoljubnim pozdravom.

Louis Arko,
Barberton, Ohio.

PO ZABAVI IN NOVE ZABAVE.

Prireditve slov. pev. društva "Slovan", ki se je vršila pretečeno nedeljo dne 23. marca v dvorani Slov. Nar. doma v Brooklynu, je bila prav dobro obiskana, za kar vam vsa čast, dragi rojaki in rojakinje za tako lepo udeležbo.

Prihodnji dve prireditvi pa se vršite isto v dvorani Slov. Nar. doma, kakor sem že zadnjič poročal in sicer:

Prvo prireditev priredi slovensko podporno društvo sv. Jožefa št. 57, KSKJ, v nedeljo dne 20. aprila. Druge prireditve pa priredi naši vrli Tanburashi in sicer v nedeljo dne 27. aprila.

Podrobnosti glede obeh prireditve bo še pozneje pravočasno poročal v tem listu.

Nadalje bodi na tem mestu omenjeno, da je uprava Slov. Nar. doma v Brooklynu, N. Y. poskrbela, da bo od sedaj naprej vsako nedeljo zvečer na razpolago izvrten orkester za ples, kateri je takorekoč pričel igrati že pretečeno nedeljo takoj po "Slovanovem" programu ter moram reči, da je to zares prvovrsten orkester, ter kot sem uvidel na tej prireditvi, je isti zelo ugajal vsem navzočim s svojim lepim igranjem.

Torej, rojaki, kadar se želite malo pozabavati na nedeljo zvečer, posetite dvorano Slov. Nar. doma na 253 Irving Avenue, Brooklyn, N. Y. ker uverjen sem, da boste deležni najboljših zabav, kakor tudi najboljše potrežbe, bodisi v obliki izborne razne kapljice, ali okusnih raznih jestvin, katere ima vedno pripravljene naš dobro znani rojak Mr. L. Rupnik Sr., ki je priznan mojster v taki stroki.

Pomnite, s tem da posečate Slov. Nar. dom, podpirate obenem svojo slovensko narodno institucijo. Toliko za sedaj. S sohratskim pozdravom.

Anthony Svet.

SMRT ROJAKINJE.

V tukajšnji naselbini je nagloma umrla Mrs. Frances Korč. Doma je bila iz Soteske pri Toplicah na Dolenjskem. Po demahu so ji rekli Tišarjeva Francka. Umrla je 19. marca. Rojena pa je bila 9. aprila 1885. Zaprta je bila, dva sinova in tri hčere ter eno sestro, v Clevelandu pa nečaka Franka Hajne.

Prižadeti družini moje iskreno sožalje!

Jurij Previe,
White Valley, Pa.

SEKAČI—

Potrebujemo 25 sekačev dreves. Pripravite se na: HEINEMAN CHEMICAL COMPANY, CROSBY, PA. 6x—4—2

PO "SLOVANOV" PRIREDITVI

Kakor za mnoge druge, je bila tudi za mene pretekla nedelja dan tipičnega narodnega čuta, ki so ga povzročala napeta in ne prijetna časnikarska poročila iz domovine Jugoslavije.

Po takih poročilih in ki še danes, ko pišem te vrstice, ne prihajajo boljše, se mi je zdelo, da nad domovino visi grozen črn oblak, ki preti, da se vsak hip razpoči in pokrije z grozo in smrtim trpljenjem naš narod. Naše prijatelje in ožje sorodnike, ki si ne želijo drugega, da jih ostali svet pusti v miru obdelavati kos svoje svete zemlje, do katere so pred Bogom opravičeni.

Ker pa ni noben oblak tako črn, da ne bi imel okoli sebe srebrnega obroča, znamenje upanja na boljše, je tudi za mene v takem nujen položaju prišla rešitev, da se vsaj deloma rešim neprijetnih in mračnih misli na rojstvo domovine s tem, da sem se popoldne pedal na napovedani koncert z igro "Kakršen gospodar — tak sluga" ki ga je priredil moški pevski zbor "Slovan" v Slov. Nar. domu v Brooklynu. Tudi kaj sem vedel, da mi bo "Slovanova" pesem in pa simpatično razpoloženje "Slovanovih" posetnikov, in kakor tudi članov samih, zasenčilo te neprijetne in mračne misli.

Tako sem prišel na namenjeni prostor ravno v primernem času, med 3. in 4. uro. Kakor po navadi, sem tudi sedaj najprvo pogledal po prijatelju Mr. M. Pirnatu, predsedniku tega popularnega društva. Saj ako ne bi zagledal njegovega obraza, iz katerega vedno sije veselje in zadovoljnost, bi brez njegove simpatične osebnosti človek mislil, da ni prišel na pravi prostor.

Čudno se mi je pa zdelo, da ga to pot najdem v precej slabiji volji. Ko ga vprašam po vzroku, mi odgovori: "Ah, kaj se pa za vrage ne boš jezil. Ljudje so tukaj, ki bi radi odložili suknje, pa ne moremo dobiti od uprave Slov. doma ključa od garderobe. Ne vem, ali nam z namenom nagajajo ali pa zanemarjajo naše prireditve."

Poleg tega, da "Slovan" ni to pot pričakoval navala občinstva, ker je bila prireditve je lokalnega pomena, se je vendar v dobri uri nabralo občinstva, da so bili zasedeni vsi sedeži, ki so segali skoraj do vhoda dvorane.

Program je otvoril Mr. K. Majdič, tajnik "Slovana" in sicer s pozdravnim nagovorom na občinstvo v katerem se je v imenu "Slovana" zahvalil za prijazni poset in obenem razložil pomen "Slovanovega" delovanja.

Najbolj ganljivo pa je vplivalo na občinstvo, ko nam je Mr. Majdič povdaril nad vse prijateljsko razmerje med "Slovanom" in prejšnjim povodjem Mr. J. Koprivškom, ki je iz nad vse galantne nujnosti na tej prireditvi spremljal pevski zbor na klavir.

[Po pozdravnem nagovoru je nastopil v vsej svoji vzvišenosti zbor, ki nam je zapel trojico krasnih pesmi. Opazil sem pa, da je najbolj vplivalo na občinstvo, ko so zapeli tisto narodno: "Sijaj, sijaj sončice." O sebi vem, da je pesem, kakor melodija, segla tako globoko, da me je obljala polt, ker pesem, peta v takem zboru, se človeku zlija naravnost v dno duše.

Takoj po dovršitvi pevskega

programa, se je začela igra: "Kakršen gospodar — tak sluga," katero je občinstvo napeto pričakovalo. No, zakaj bi je pa tudi ne, saj se v najboljsem gledališču na Broadway ne dobi za dva dolarja toliko duševnega užitka, kakor so ga nam naši domači umetniki nudili za borih 40 centov, ali boljše rečeno, skoraj zastoj. Zato naj bo žal vsakemu, kdor ni izkoristil te lepe prilike, ker kaj takega se mu ne bo več nudilo.

Igralci so vsi tako dovršeno rešili svoje vloze, da ni moglo, da bi človek dal prednost enemu pred drugim. Zato se čutim dolžnega dati jim vsaj malo publikacije, ker so jo brez dvoma zaslužili. Zato upam, da vsak posebej sprejme moj malenkostni poklon.

Najprvo se je pojavil na odru Mr. V. Kobilca. Takoj na prvi pogled sem si mislil: Ej, Viktor, kako si zgrešil pokle v žrvljenju! Vitka postava, lepo prirojena oficirska uniforma s p rimernimi angleškimi muštacami pod nosom, in pa nastop, da se je moral vsakdo čuditi. Kakšen lep lajtnanček bi v resnici bil, ker pa nislina, da je prepozno za to, se zadovolji samo z vlogo na odru, saj rešil si jo, kot glavni junak igre prvovrstno.

Poročnikov sluga, ali po domače "purš" je bil Mr. Frank Košir. Kdo bi si mislil, ko ga vidimo izven odra, da je tako originalen šalivce, ki je svojo vlogo tako mojstrsko reševal, da so se ljudje do solz nasmejala. Še sedaj ga vidim, kako je zlezal iz košare in pa tisti šop las, ko so mu stopile pokonec od Nežkine zašunice.

Vlogo drugega poročnika je igral Mr. Marko Stekar, pri ljubljeni gorški Slovenec, ki nam je tako dovršeno razodel izvrstni talent, naj si bo v kupletu ali pa v igri. Zato iz sreče želimo, Mr. Stekar, da vas še večkrat vidimo na odru.

Vlogo rekruta je reševal Mr. Frank Pirnat, nečak "Slovanovega" predsednika Mr. M. Pirnata. Kdo bi si mislil boljše kombinacijo, kakor je bil on in pa Košir.

Ko sta v jako kratkem času izpraznila dve steklenici vina, in kakor sem pozneje zvedel, je bilo pristno vino, je občinstvo samo pričakovalo, kdaj se bo kaj posebnega pripetilo. Prestala sta pa to zagonetko tako izborna, da mi je še danes nganka, s kom sta se prej podložila.

V vlogi graščaka se je pojavil na odru Mr. Lovrenc Giovanelli. Naravnost ni povem Lovrence, da se mi je kar povčel respekt do tebe, ko sem te zagledal na odru. Na misel mi je prišlo, ko sem se kot pastir pasel sivo ko glavno cesto, in kadar je mimo pridvela kočija z graščakom, sem ponižno stisnil v roke preluknjani klobuk in v znamenju pozdrava sem pa držal usta na stečaj odprta. Tudi siva se je ozrla, pa ne vem, ali je bila pozorna na mene ali na graščaka.

Na odru smo imeli tudi čast videti Mrs. Tessie Kovač, ki ji moram dati vse priznanje, da je vedno s svojo nadarjenostjo pripravljena pomagati na našem kulturnem polju, pa naj si bo na Slovanovem ali pa na cerkvenem odru.

Ko sem jo videl na odru v vlogi kuharice, in ko je prišla nekaj priboljška svojemu fantu Matičku, sem si mislil: Kakor naša je kuharica in gospodinja doma, taka je igralka na

MLEKO... IN KAR MORE STORITI ZA VAS!

MILK... and what IT CAN DO FOR YOU!

1. OSTATI VITKA, pomeni "morar" za hollywoodske zvezdnice kot je Ellen Drew, ki nastopa v PARAMOUNT'S "REACHING FOR THE SUN." Zato pijejo zvezde mleko — iz veselja brez funtov.

2. "DO SMRTI TRUDNI" zjutraj! Pijte sveže mleko, kadar greste spat. Vroče ali mrzlo, mnogi ljudje so se prepričali, da jim pomaga spati boljše in mirnejše.

3. DA POMAGATE k lepši polti, pijte sveže mleko vsak dan. Vsebuje kalcij, ki ga mnogi kožni izvedenci priporočajo za jasno polt.

4. ŠTEDLJIVE JEDI je lahko pripravljeno z mlekom. Mlečne jedi dajejo razliko v tečno hrano, jih je lahko pripraviti in veljajo malo. Poskusite jih!

BUREAU OF MILK PUBLICITY, Albany, N. Y., Dept. L-1. Ali počnete vedeti, kako treba rabiti mleko, da vse to stori in mnogo drugih stvari, ki jih more napraviti za vas? To je čudovita hrana narave in popolna, ilustrovana knjižica "Getting More Out of Life—with MILK." Je vsa, ako pošljete ta kupon. Natisnite jasno ime in naslov spodaj.

NAME _____ MESTO _____ DR. _____
THE STATE OF NEW YORK SAYS: LOOK BETTER, FEEL BETTER, DRINK FRESH MILK THE ECONOMY FOOD

odru. O tem sem se prepričal pred par tedni, ko sem bil s prijateljem povabljen v njen dom, in ko naju je pogostila z okusno domačo špehovo in povrhu sem je pa še toliko za popotnico dobil, da sem se dva dni nastil s to dobrino.

Vlogo graščakove hčere je pa igrala gospodična Mihaela Zore. Kdo pa ne pozna tega prvovrstnega originalnega talenta? Saj je naravnost ustvarjena za oder. Kakor sem zvedel, je bila malo ozlovojena, ker je po njenem mnenju imela prekratko vlogo. Akoravno smo jo zagledali na odru šele proti koncu igre, se nam je videlo, kakor bi se na nebu premaknil oblček, iz pod katerega je pokukala lesketajoča se zvezda, ki je v svojem nežnem, zraven pa v precej živahnem nastopu, prav kakor graščakova hčerka, zaključila predstavo.

Skoraj bi pozabil mojega starega prijatelja Mr. L. Pelica, ki je nad vse mojstrsko rešil vlogo hišnega gospodarja. (Malo čudno se mi vidi, Lojze. Poznavam se že skoraj četrstoletja, jeterca sva že dostikrat skupaj jedla, da bi te pa na odru videl tega pa še ne. Častitam tvoji nadahni, ki si se je tako izborna priučil, da se je tudi mene kašelj silil, ko sem te gledal.

Vsi igralci in igralka, bodite prepričani, da ste v polni meri zadostili občinstvu in iz sreče želimo, da vas zopet kaj kmalu vidimo na odru. Zato upam, da tudi Mr. L. Zakrajšek, kot režiser cele prireditve in pa Mr. I. Ručigaj, kot voditelj igre, sprejmeta moje iskrene čestitke.

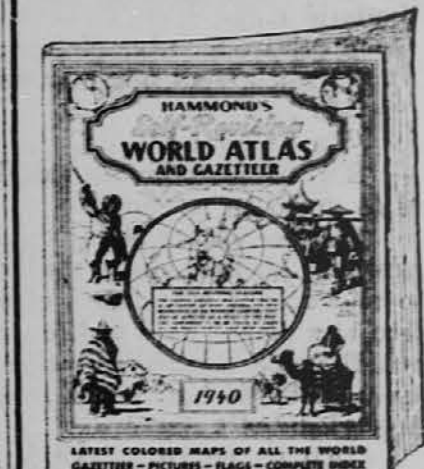
Najlepše čestitke tudi Mr. I. Hudetu, in ostalim članom Slovana k njihovu kronanemu uspehu.

Na tej prireditvi sem se tudi sestel z gospo Frank Kobilca iz Hudsona. Povedala mi je, da ima skrbno zavit moj slavniki, ki sem ga lansko poletje in sicer ob priliki izleta newyor.

(Nadaljevanje na 4. str.)

IMATE ŽE TA PRIROČNI ATLAS?

V teh kritičnih časih je vsakemu čitatelju dnevnih vesti potreben ta priročni ATLAS, ki ga pošljemo našim naročnikom po najnižji ceni. — Naročite ga še danes!

Velikost 9 1/2 x 14 1/2 inčev
42 velških strani;
32 barvnih zemljevidov tujih držav in 9 zemljevidov Zdr. držav in zastav vodilnih držav;
45 svetovnih slik popolnoma ožabljenih;
Zanimivi svetovni dogodki.
Najnovejši zemljevid kaže cel svet in tudi:
RAZDELITEV POLJSKE MED NEMČIJO IN RUSIJO
ITALIJANSKO OSVOJITEV ALBANIE
PRIKLJUČITEV ČEHOSLOVAKKE K NEMČIJI
NOVA FINSKO-RUSKA MEJA

Cena 35 centov

Pošljite svoto v znakah po 3 oz. po 2 centa.

Posebnost:

HAMMONDOV ZEMLJEVID, KI SAM SEBE POPRAVLJA KUPON, ki ga dobite s atlasom in ko ga izpolnite in pošljete k izdajatelju zemljevida, vam daje pravico, da dobite dodatne zemljevide z novimi mejami vojskujočih se držav, kakor bodo premenjene po sedanjih vojnih.

Naročite Atlas pri: "GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

AMERIŠKA BRATSKA ZVEZA

AMERICAN FRATERNAL UNION

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva milijona

in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte sebe in svoje otroke pri Ameriški Bratski Zvezi, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti bolezni, nesrečam in smrti

Ako je društvo A.B.Z. v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

Obiščite Slovenske Prireditve! VAŠA NAVZOČNOST PRIPOMORE NE SAMO K FINANČNEMU, PAČ PA TUDI K DRUGIM ZABNEMU USPEHU. DRUŠTVA POTREBU JEJO SODELOVANJA NE SAMO SVOJIM ČLANOV, TEMVEČ SPLOŠNE SLOVENSKE JAVNOSTI.

Mož Simone

— ROMAN —

Francoski spisal: CHAMPOL. — Preložil: LEVSTIK.

46

Zleto se ji je, da, kakor Rihardov obraz, tako tudi njena duša skriva neko tajnost in nekaj neizbrisen madež. Odvrčala od njega je ni le naravna mržnja in stud, temveč zaničevanje, ki je naneopopravljivejša med človeškimi čustvi, popolno in globoko zaničevanje, ki niti usmiljenju ni puščalo prostora. In se več. V duhu svoje duše je čutila Simona neznano čustvo, bodeče in pekoče, kakor pik strupene kače, dvigajoče se besnost, brezumno besnost, ki je ni mogla premagati, in ki jo je bolela in plašila. Kaj je bilo to? Naposled ji je postalo jasno.

Ona, ki je imela vedno nežno in usmiljeno srce, ona, ki nikdar ni nikogar zaničevala, niti lady Eleanor ne, se je zdaj učila sovražiti. Zaničevala je sovražiti Riharda.

In v tistem hipu, ko se je zavedla te gotovosti, jima je dejala lady Eleanor s svojo mirno odločenostjo:

"O vajini poroki se pomenimo, kakor hitro svak in svačinja izrazita svoje mnenje."

Brezpogojna zvestoba Simoninega srca do dane besede pa je bila točka, da se ni uprla in ni niti ta večer niti naslednje dni z nobeno besedo izrazila očitnega neodobravanja ali jasne pritožbe. Videla ga je sicer le malokdaj, kajti delala se je bolno, da se izogne njegovi navzočnosti in zares je bila vsa mrzlična, potrta in onemogla. V redkih trenutkih, ko sta bila skupaj, se je omejevala na to, da ga je prenašala, ne da bi karkoli dedala k temu naporu, ki je sam po sebi presegal njene moči.

On se je kazal čimdalje bolj diskreten; ta hlad ga je držal v trezini razdalji in motila ga je ljubo-numa pozornost lady Eleanor, ki je bila vedno navzoča, vedno med njima, kakor najpazljivejša dama, in se je opravičevala:

"Zdaj moram zastopati mater tvoji sestrici in ne tebi!"

S Simono je ravnila zares kakor z oboževano in negovano hčerjo, puščajoč ji razen v njenem razmerju do Riharda, vsako svobodo in prečesto. Deklica je čutila, da je ona zdaj vladarica in neoporekana kraljica te hiše, kamor je bila pred tako kratkim časom prišla prositi pomoči. Okrog nje edine se je sedaj osredotočevala vsa pozornost, vse misli in življenje vsakogar, in celo prežitanje, ki ga je kazala do tega, in njeno mirno in brezbržno vedenje, se je — liki kaprica princezine — smatralo za nekako novo milost. Toda ti privilegiji in vse to čiščenje, ki ga je uživala kot Rihardova zaročenka, je tiralo le njeno grozo k vrhunec, in nade, ki jo je dotlej še držala pokoncu, je pešala sprito te splosne gotovosti čimdalje bolj.

Proti sredi tedna ji je naznanila lady Eleanor:

"Prejela sem odgovor vašega očeta."

"In ..."

"In prišel bo."

Simona je radostno vzkliknila. Njen oče! Ali ne pomeni to srečo in rešitev?

"Prišel bo čez nekaj dni," je povzela lady Eleanor, "namestovat ob vaši strani mater, ki je zaradi zdravja zadržana, in nadzorovat za lastnimi očmi priprave za vašo poroko, katero bi z menoj vred tudi on rajši videl, da se praznuje tukaj, zaradi večje naglice in večje ugodnosti. Zelo se mudi vašemu očetu, še bolj se mu mudi kakor meni. Zakaj me tako tuje gledate?"

"Ali pa ne ve ...?" je izpregovorila Simona.

"Prikrivala mi nisem ničesar, kar se tiče Riharda."

"In kaj pravi?"

"On pravi, da je vaš bratranec izvrstna partija. To bi rekli na njegovem mestu vsi očete."

Simona je okamenela.

Medsebojna ljubezen in navada je vstanu izenačiti najrasprotnije stvari. Z malostnimi in vsakdanjimi odstopki ride človek naposled do tega, da nehoti misli in dela na isti način in ravna takorekoč kakor del iste celote. Za namestovanje osebe pa zadostja ločitev, bodisi še tako kratka. Vpliv milice takrat ne učinkuje več; vzajemno blaženje in odtehtavanje se neha; kadar je ravnotežja konec, pade vsak spet v svoj naravni tir in nekoliko vnovič postane to, kar je v resnici. Potem se čudimo nepričakovanim nesoglasjem mnenj, okusov in nazorov, ki stopajo na dan, čudimo se temu, kar odkrivamo zdel drugih, v zdaj v nas samih in o čemer bi se nam nikdar ne bilo sanjalo, da smo ostali skupaj.

Simona je poznala lahkončnost gospoda d'Avron, vendar pa bi ne bila mogla verjeti, da more iti ta lankomiselnost tako daleč in da je tako nežen oče, kakor on, zmožen brez preiskovanja odobriti čudno ravnanje svoje hčere. Res da ni vedel, kakšni nagibi so jo odločili, toda voditi bi ga bila morala njegova očetovska skrb, da bi bil uganil to, kar lady Eleanor prikriva s podlo umetnostjo, to, česar Simona ne sme povedati; onajana v svoji otroški veri, se je vprašala deklica, če za tem ne tiči več, nego zgolj nesporazumljenje, če se tam doma nemara nekdo ali nekaj ne bori z gotovimi skušnjavami, če, kratko rečeno, toliko bogastva ne slepi sreen njenih starišev, kakor je zastepilo sodbo duhovnika.

In na kolenih, ravno tam, kjer je plakala nad usodo svojcev, izročena sramoti in siromastvu, je zdaj brezupno ihtela nad svojo lastno usodo, ki je bila še tisočkrat strašnejša, kajti nji niso puščali niti tiste poslednje svobode in sreče, ki obstaja v nepričakovani po-estni samega sebe.

Nato je bilo končano. Zapuščena od vseh, se je zapustila še samu. Toda njeno dušo je polnila bridkost poraza, in ne sladkost resignacije. Čutila je, da je od samega trpljenja postala zlobna.

Tisti večer ji je Rihard ponudil svoj zaročni prstan; nervozen smeh jo je zgrabil, ko ji ga je natikal na prst. Čemu ta hunaščina, ko je bilo vse samo kupčija s sužnjem!

Vrnivši se v svojo sobo, je našla tam vse dragocenosti lady Eleanor; malomarne jih je zmetala v omaro.

(Nadaljevanje prihodnjim.)

Iz slovenskih nasebin

PO "SLOVANOVI" PRIREDITVI

Nadaljevanje s 3. strani.

ške SZZ. št. 84 pozabil pri mi jo je podarila Mrs. Helen

njih. Ker se že bliža čas za slami, Giovannelli, katero sem na tej

jaz bom pa že v New Yorku prireditvi prav pošteno pogre-

švežega dobil. Kakor mi je šal.

povedal Mr. Ch. Laccian, ki ima Kakor sem zvedel po Mis.

slamnikarsko tovarno, jih samo I. L. Zakrajšek, predsednice

mo v njegovi tovarni slovenska newyorške podružnice št. 84

dekleta našijejo po 12.000 du- SZZ, to prijazno društvo na-

catov na teden; potem ni vrag pravi prireditev z igro dne 4.

da bi eden na mene ne prišel. maja in sicer v dvorani slo-

Navsezadnje pa tisti slant- venske cerkve. Kar naprave-

nik odtehta lepa slika vaš- te dekleta, jaz sem že priprav-

hiše in drugih rojakov, ko je ljen, in upam, da prej še kaj

bila posneta ob tej priliki in ki več slišimo o tem.

V.

STAVKE IN SPOMINI

Po dolgem času sem se zbu- Spomini na mlade dni. —

čil iz zimskega spanja in se ho- "No gospod Šprohar, danes je

čem malo z dopisom v javnosti že drugi dan pontadi, pa sta

oglasiti. se oba prav lepo pokazala,"

Najprej bom navedel sedanj sem dejal mojemu prijatelju

delavski položaj. Ko se na ne- salonerju, ko sva pri bari za

deljo pred cerkvijo ali v Slov. kratek čas možakala.

domu srečam z prijatelji in "Saj res je lepo vreme," mi

in raznimi poznanici, so navadno odvrne. "Zdaj, ko je tako

priprava: kako delaš, prijazno zunaj, mi nehoti uba-

kako ta in oni? "Delam za jajo misli v moje mlade dni, ko

sedaj še precej dobro, ali se ne sem bil še brez vsake skrbi."

ve, kako dolgo bo še tako, ker "Pa kaj lepega imate v spo-

me ti prokleti štrajki vznemir- minu od tistih dni," ga vpra-

jajo." Tako in enaki odgovori- sam.

e slišijo. "Veš," mi pravi, "pri nas

Pa saj je res tako: stavke so smo imeli navado, da smo fan-

letos vsepovsod, kot jih še tje v nedeljo po Ivanu, junija

knjalu ni bilo. Ko gledam me- meseca, zložili skupaj in kupili

stne ameriške časopise, se vidi- svojih 150 litrov vina. Imeli

dve polne strani samo poročila smo godbo na godala. Rajanje

o štrajkih. Tako na primer je trajalo nedeljo popoldne, in

sta dve tovarni v Bridgeville, celo noč, ter še v ponedeljek

Pa, Vanadium in druga Cy- pozno popoldne. To je bilo v

clops Steel Co. Pri tem dveh vasi Sinterje ter v gostilni, kjer

kompnijah stavkajo že pet te- sem jaz imel svojo izvoljenko,

dnov. Gre se navadno za večjo sedanjo gospo Šprohar. Potlej

plačo, za katero se pa kompi- pa smo še goode spremili, vina

niški magnet hudo protivi- na pot vzeli, in lepi ravnini

jo. Tamkaj je precej Sloven- smo se ustavili, malo popili in

ov zaposlenih. No, izgleda se še po zeleni trati zavrteli.

da se bodo končno pobotali ter Seveda so šle tudi punce z na-

se bodo kolesa zopet zavrtela. mi." Tako mi je pravil moj

Zdaj so v tekni pogajanja prijatelj. Meni pa pride zdaj

med U. S. Steel Corp., in de- ena na misel:

lavsko organizacijo CIO. De- "... zato pa rečem jaz:

lavski voditelji zahtevajo po- najlepše je mladost.

višek 10 centov na uro, dočim (Mladost ne pride več nazaj

kompanija objavlja le 2 in pol Vsem naročnikom, bralcem,

centa na uro. Govori se, da- kakor tudi osebam "Glasa Na-

ako kompanija ne dovoli ro- rola" moj prvi pomladni po-

govim uniškim zahtevam, bo- zdrav in vesele Aleluja!

Nick Skube,
Pittsburgh, Pa.

BARBERTONSKE NOVICE

Najprej bom poročala, da bo kler ga še imate! Mogoče bo

dramsko društvo "Slovenija" prišel tudi tukaj dan, ko nam

imelo prirediti na velikonoč- bo vse zabranjeno, ker danda-

no nedeljo t. j. 13. aprila ob 3. nos se lanko hitro zgodi tudi

uri popoldne v dverani dru- v najbolj svobodni deželi, in o-

štva "Domovina" na 14. ce- stali nam bodo le spomini na

sti v Barbertonu. Na progr- naša lepa slovenska dela.

mu bo petje, godbene točke, Sedaj pa še malo drugih no-

narodni plesi, prizor s petjem vie. V tej nasebini se dela ja-

"Sirota" ki ga je spisala, ter ko dobro. Posebno železne to-

ga poklonila dramškemu dru- varne delajo noč in dan. Naj-

štvu Francika Smrdel. Tudi več so državna naročila. Tudi

Tony Podobnik iz Clevelanda, k vojakom je že šlo nekaj slo-

O., bo zapel par krasnih pesni. venskih fantov. Trohatov, La-

Tudi igralci in igralke dram- hov, Markovičev, Okolišev, Si-

skem društvu se bodo potrudili gulinov, Grumov. Da tudi slo-

da bodo zadovoljili občinstvo- venska mati bo nekaj darovala

z lepo igro s petjem, "Radi o- novi domovini.

reha." Ta igra je p osneta iz življenja dveh kmetov pri Go-

rici, kako se pripravata radi mejnikov in krenita življenje

zajubljenemu paru Tinetu in Marjetici. Mlada dva se že-

nita, stara dva se pa kregata in vsak od svoje strani oreh za-

gata. Ljubezen mladih zmore in vsadi mlado drevo, kjer je

rastlo prej staro. Igra je 3 dejanska in je jako lepa, da bo

nudila mnogo užitka.

Tudi Matija Usnik bo pre-

skrbel s svojo harmoniko, da bo mladina prav veselo posko-

čila pri narodnih plesih. Zve-

čer za ples bo pa igral orkester

"Domovina." Ne pozabite na

Veliko noč 13. aprila. Pridi-

te vsi od blizu in daleč v Bar-

berton, O. na našo prireditev!

Spodaj je slovensko delo do-

Hiti, ko se je najstarejši sin nanesrečil v tovarni in po par dneih je umrl. Na bolniško po-

selje je priklenjen Frank Vi-

rant. Človek se muči celo živ-

ljenje za ta ubogi kos kruha,

da bi ga mirno užival, kadar pride v leta, pa usoda preo-

krene drugače. Želim mu iz-

srea, da bi s evetočo pomladjo tudi on ozdravil. Frank je že

mnogo pomagal dramskemu

društvu, zato ga pogrešamo.

Joe Vidigar se je zaročil z Mi-

ko Lukežičevo. Lojze Obreza

z Mary U-nikovo in John Pen-

ko z Mary Premrov. Joe Lu-

kežič z Rozi Klint. Tudi Mal-

ka Lukežičeva je dobi'a zaro-

č.

Kot razvidno, nam je potek-

la naročnina, zato vam pošilja-

mo 3 dolarje, da bo spet za na-

prej plačano. Obenem napi-

šem par vrstic za naše prijate-

lje in znanee, ki ste nas pozna-

li. To poletje bo že 4 leta, od-

kar smo se preselili iz Cudahy,

Pa. Tam smo bili 30 let, tu

sva sama z možem na posestvu

naše stariše hčere. Seveda

pridejo poletni vsi naši že odr-

ščeni otroci nas pogledat in tu-

di hči z možem, čegar last je

potestvo, prideta, da pustita

napraviti in popraviti, nato pa

gresta zopet nazaj v New York.

Hči si hoče tu narediti letovi-

šče, ker je lep prostor in kraj

zdrav. Njenega moža veseli

farmersko življenje in lahko

dela. kar hoče. Zdaj pa dela

in je največ na morju na par-

niku, ki vozi olje. Seveda ima

dobro plačo, ali delo je nevar-

no v teh časih, posebno na lad-

jah, ki imajo olje in na nje

preži sovražnik. Tudi se mo-

rajo varovati sabotaže.

Kot je nama pravil najin zet,

morajo biti vsi delavci dobri

družljani. Je kakih 60 mož

v posadki in vozijo naenkrat

več tisoč galon olja. Zet je že

bolj izkušen, ima že tisto delo

več let. Pred dvema letoma

je napredoval za nadomestne-

ga inženirja. Seveda ima bolj-

šo plačo. Zato si hoče vse prej

pripraviti, preden pride za

stalno.

Manško poletje sta dala v

hišo dve kopalnici, v prvem in

tudi drugem nadstropju. Imamo

mo tudi tekočo mrzlo in toplo

vodo. Vse obratuje elektrika.

Seveda je za nas z možem tudi

bolj pripravno. Zdaj, ko sva

sama po zimi, ne rabiva veliko

prostora. Za kurjavo imamo

največ drva, ki jih je dosti na

posestvu. Za par dni si najam-

memo delavca, ki nama drva

naseka in našaga. Iki pa nam

pošlje za stroške. Za kuhanje

pa imamo električno peč, ki je

zelo pripravna.

Moj mož se je nekako pom-

ladil, odkar je tukaj na sve-

žent zrak. Dela samo toliko,

kolikor hoče. Poleti ima rad

lep vrt za zelenjave. Tudi le-

pe rože rastejo blizu hiše. Im-

amo tudi nekaj kokoši in doma-

čih zajcev.

Vse bi bilo za nas še dosti

dobro, ko sva že oba z možem